

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שו"ת ח"א"
נפטר בירושלים בשנת ה'תקנ"א
י"ג ניסן שנת ת"א ש"ת לפ"ק
ובני מנוחתו בב"ד
(שם אביו ר' אריה לייב)

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. בדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנחלים יאהדונה"י על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

רבינו משה איסרליש זיע"א
בעל מחבר ספר "ד"מ"א"
נפטר בעיר קראקא י"ד
י"ח אייר שנת ת"א ש"ת לפ"ק
י"ג מנחתו בב"ד
(שם אביו ר' ישראל ד"ר)

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. בדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנחלים יאהדונה"י על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ן "עולם הבא"!

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורת חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורת חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאלו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאלו היה שייך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

כט
אדר

המשך סימן שכא – דיני תולש בשבת, ודין טוחן, ודיני תיקוני מאכל או מעבד ולש

רבינו משה איסרליש זיע"א
בעל מחבר ספר "ד"מ"א"
נפטר בעיר קראקא י"ד
י"ח אייר שנת ת"א ש"ת לפ"ק
י"ג מנחתו בב"ד
(שם אביו ר' ישראל ד"ר)

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. בדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנחלים יאהדונה"י על ידי הנעלים בך חילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המחמיר במאכל של תפוחים וכדומה שדרכו בכך תבוא עליו ברכה (מלמי יש פרק כלל גדול). אסור לקלוף שומים ובצלים כשקולף להניח אבל לאכול לאלתר שרי (ועיין לעיל סימן ש"ט) (סמ"ג והגהות מיימוני פרק כ"ג וז"ל יוסף גסס סמ"ק ומרומת הדשן ורבינו ירוחם):

סימן שכב – דין נולד בשבת, ובו ו' סעיפים

- ביצה שנולדה בשבת אסורה אפילו לטלטלה ואפילו נתערבה באלף כולן אסורות ויכול לכוף עליה כלי שלא תשבר ובלבד שלא יגע בה:
- שבת שלאחר יום טוב או לפניו נולדה בזה אסורה בזה:
- פירות שנשרו מן האילן בשבת אסורים בו ביום ולערב מותרים מיד:
- אוכלי בהמה אין בהם משום תיקון כלי לפיכך מותר לקטום אפילו בסכין קש או תבן ולחצוץ בו שיניו אבל קיסם שאינו אוכל בהמה אפילו ליטלו כדי לחצוץ בו שיניו אסור:
- מותר לטלטל עצי בשמים להריח בהם ולהניף בהם לחולה ומוללו להריח בו אחד קשים ואחד רכים:
- המחלק לבני ביתו מנות בשבת יכול להטיל גורל לומר למי שיצא גורל פלוני יהיה חלק פלוני שלו והוא שיהיו החלקים שוים ואינו עושה אלא כדי להשוותם שלא להטיל קנאה ביניהם אבל עם אחרים אסור כיון שמקפידין זה על זה יבואו לידי מדה ומשקל אבל ליתן מנה גדולה כנגד מנה קטנה ולהטיל גורל עליהם אפילו בבני ביתו ובחול אסור משום קוביא ויש אומרים דעם בניו ובני ביתו מותר להטיל גורל אפילו על מנה גדולה כנגד מנה קטנה מפני שאין מקפידים. הגה: ואסור להטיל גורל בשבת אפילו על ידי אינו יהודי (מהרי"ל):

טז. שחלים (פירוש שחלים בערכי תכ"א לשא"ר, ובלע"ז קריש"ין) שדכן מערב שבת למחר נותן יין וחומץ ולא יטרופ אלא מערב וכן שום שדכו מערב שבת למחר נותן פול וגריסין ולא יטרופ אלא מערב. הגה: ויש אומרים דלא יערב בכף אלא ביד (אור זרוע ומלמי סוף פרק מולין). ויש אומרים דהא דשרי לערב משקה בחרדל דוקא שנתנו מבעוד יום אבל בשבת אסור לתת משקה בחרדל או בשום הכתושים משום לש. הגה: ואם נותן האוכל תחלה ואחר כך החומץ או היין ומערבו באצבעו שרי דהוי שינוי כמו בשתיית דלעיל וכן נוהגין להתיר על ידי שינוי ומקום שדרכו לעשות כך בחול יתן בשבת החומץ תחלה ואחר כך האוכל:

יז. מותר לעשות יינמלין שהוא יין ישן דבש ופולפלין מפני שהוא לשתייה ואין עושים אלונתית שהוא יין ישן ומים צלולים ושמן אפרסמון שהוא לרפואה:

יח. אין שורין את החלתית לא בפושרין ולא בצונגין שדרכן לשרותו לרפואה אבל נותנו לתוך החומץ ומטבל בו פתו. היה שרוי מאתמול מותר לשתותו בשבת ואם שתה ממנו יום חמישי ויום ששי וצריך לשתות גם בשבת מותר שכך הוא דרך רפואתו לשתותו שבעה ימים זה אחר זה הילכך מותר לשרותו בצונגין וליתנו בחמה מפני שהוא סכנה אם לא ישתה ממנו:

יט. שום בוסר ומלילות שריסקן מערב שבת אם מחוסרים דיכה אסור לגמור דיכתן בשבת ואם אין מחוסרים אלא שחיקה מותר לגמור בשבת לפיכך מותר לגמור שחיקת הריפות בעץ פרור בקדירה בשבת אחר שמורידין אותה מעל האש. הגה: ומותר להחליק האוכל בשבת ולא הוי בזה משום ממחק הואיל ואפשר לאכלו בלא זה ומכל מקום

סיב"נו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.